

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie z powództwa W. H.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie,

o wysokość emerytury policyjnej i policyjnej renty inwalidzkiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 30 lipca 2024 r.,

wniosku pełnomocnika odwołującego się wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Jarosława Sobutki od rozpoznania sprawy II USK 111/23

**umarza postępowanie z uwagi na rozpoznanie wniosku
postanowieniem Sądu Najwyższego - Izby Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych z 27 czerwca 2024 r.**

UZASADNIENIE

Pismem z 13 maja 2024 r. W. H. reprezentowany przez adwokata A. R. złożył wniosek o wyłączenie od orzekania w sprawie III USK 111/23 sędziego Sądu Najwyższego Jarosława Sobutki. W. H. powołał się na art. 48 k.p.c. i art. 49 § 1 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 4 k.p.c., art. 175 ust. 1 Konstytucji RP, art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz art. 14 ust. 1 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych. W uzasadnieniu wniosku W. H. podniósł, że sędzia Sądu Najwyższego Jarosław

Sobutka został powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego 22 maja 2020 r, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w składzie i trybie przewidzianym ustawą z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). O ocenie W. H. z uwagi na fakt powołania Jarosława Sobutki na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w składzie i trybie przewidzianym ustawą z 8 grudnia 2017 r. sędzia ten został nienależycie powołany w związku z czym nie spełnia on standardu bezstronności i niezawisłości, a więc Sąd z jego udziałem jest sprzeczny z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. (uchwała składu połączonych Izb: Izba Cywilna, Karna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r.; zob. też: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, w której przyjęto, że każdy sędzia Sądu Najwyższego, który uzyskał nominację po dniu 17 stycznia 2018 r. nie spełnia minimalnego standardu bezstronności; postanowienie SN w sprawie III CB 1/22).

Zarządzeniem z dnia 20 maja 2024 r. Pierwsza Prezes Sądu Najwyższego wskazała Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego jako właściwą do rozpoznania wniosku o wyłączenie Sędziego Sądu Najwyższego Jarosława Sobutki od orzekania w sprawie II USK 111/23.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 355 k.p.c. sąd umorzy postępowanie, jeżeli powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew, strony zawarły ugodę lub została zatwierdzona ugoda zawarta przed mediatorem albo z innych przyczyn wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zbędność wydania orzeczenia ma miejsce też wówczas, gdy w inny sposób osiągnięto cel postępowania (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2023 r., sygn. akt II NSNc 79/23). Z uwagi na treść art. 13 § 2 k.p.c. przepis art. 355 k.p.c. stosuje się odpowiednio w postępowaniu zainicjowanym wnioskiem o wyłączenie sędziego (art. 52 § 1 k.p.c.).

Wydanie przez Sąd Najwyższy postanowienia z 27 czerwca 2024 r.,

II USK 111/23 w przedmiocie wniosku wyłączenia sędziego Sądu Najwyższego Jarosława Sobutki od rozpoznania sprawy o wskazanej sygnaturze spowodowało, że dalsze postępowanie przed Sądem Najwyższym z wniosku, który został przekazany powyższym Zarządzeniem stało się zbędne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy rozstrzygnął, jak w postanowieniu.

[SOP]

[ał]